

РЕШЕНИЕ

№ 4860

гр. София, 21.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4833** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 05.01.2021г. по НАХД № 8847/2020г. на СРС, НО, 109-ти състав е отменено Наказателно постановление (НП) № СФИ20-РД02-65 от 11.06.2020г., издадено от Заместник кмет на Столична община, с което на [фирма] с ЕИК[ЕИК] за нарушение на чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) е наложено на основание чл. 198 от ЗЗП административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 300 лева.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от Столична община с оплаквания за неправилност и незаконосъобразност поради неправилно приложение на материалния и процесуалния закон. Излага се твърдение, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че е налице нарушение по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, тъй като дружеството не е било поканено за съставяне на АУАН. Сочи се, че на стр. 2 от връчения Констативен протокол се съдържа изрична покана до управителя на фирмата да се яви на посоченото място, ден и час за съставяне на АУАН.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован не се явява.

Ответникът – [фирма], редовно уведомен, се представлява от адв. Б., който моли касационната жалба да бъде отхвърлена.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се остави в сила.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не е налице наведеното касационно основание.

В производството пред СРС е установено, че на 23.10.2019 г. била извършена проверка в търговски обект магазин, намиращ се в [населено място], [улица], пазар С., при която било установено, че се продават 13 бр. дамски пуловера, 6 бр. рокли, 5 бр. дамски ризи, 8 бр. шалове, 12 бр. дамски панталони, 6 бр. дамски дънки и 3 бр. дамски якета, всичките без етикети на български език, с поставени етикети на турски език.

При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН № 337 от 01.11.2019г. за нарушение на чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗП в отсъствие на нарушителя, а въз основа на него и процесното НП.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя и в нарушение на чл. 40, ал.2 от ЗАНН, което е довело до нарушаване правото на защита, тъй като ответникът по касация е бил лишен от възможността да присъства при съставянето на акта с оглед възможността да направи възражения и да представи доказателства в своя защита. На следващо място въззивната инстанция е изложила мотиви, че е налице неяснота относно нарушението, тъй като са посочени две нарушени разпоредби на чл. 9 ал. 1 и ал. 2 от ЗЗП, а от описанието на нарушението може да се направи извод, че същото следва да се квалифицира по ал. 1, тъй като ал. 2 е приложима само в случаите на наличие на етикети на български език, докато търговецът е предлагал стоки с етикети на чужд език.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че при издаване на АУАН е допуснато нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. В конкретния случай, нарушителят е бил известен на административнонаказващия орган, но до същия не е изпратена покана за съставяне на акт за установяване на административно нарушение, съгласно изискването в разпоредбата на чл. 40, ал.2 от ЗАНН, въз основа на което да се приеме, че след изпращане на съответната покана и получаването ѝ от съответното лице, нарушителят не се е явил за съставяне на АУАН, за да бъде съставен в негово отсъствие. Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършването или констатиране на нарушението. Това изискване е въведено в закона, за да защити интересите на лицето, което ще бъде привлечено към отговорност още от самото начало на административнонаказателното производство. Неспазването на това изискване има за последица игнориране на лицето още в първата фаза на производството. Изключенията от този принцип са формулирани в чл. 40, ал. 2 от ЗАНН – когато нарушителят е известен, но не може да бъде открит или след покана не се яви за съставянето на акта. В случая, обаче не е налице нито една от посочените две хипотези по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, даващи

основание на актосъставителя да състави процесния АУАН в отсъствие на нарушителя. Инкорпорирането на текст в констативния протокол, в който се указва на управителя на дружеството да се яви за съставяне на АУАН не може да се приравни на отправена и редовно връчена покана на управителя на дружеството, тъй като проверката е била извършена в негово отсъствие, а протоколът е подписан от лице, което няма необходимите представителни пълномощия.

Освен посоченото нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, настоящият касационен състав споделя и извода на въззивния съд, че нарушението е останало неясно, тъй като в АУАН и в НП са цитирани хипотезите на чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗП. Видно от съдържанието на АУАН и НП отговорността на санкционираното дружество е ангажирана за това, че е нарушило изискванията за етикетирание на стоките по чл. 9, ал. 1 и 2 от ЗЗП, а именно в търговския обект се предлагат стоки без етикети на български език или и на български език, но без етикетите да съдържат информация за вносител, производител, състав на вложените материали и наименование на артикул. Обвинението следва да бъде формулирано в АУАН и в НП, така че да определи предмета на доказване от гледна точка на извършеното административно нарушение и участието на нарушителя в него. По този начин се очертават рамките на процеса на доказване и гарантиране правото на защита на санкционирания субект. АНО трябва задължително да посочи фактите, които обуславят съставомерността на деянието, както и да цитира конкретната правна норма. Липсата на единство между словестното описание и правната цифрова квалификация съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, защото при всяко положение води до ограничаване правото на защита на привлечения към отговорност субект, както и възпрепятства нарушителя да узнае, за какво административно нарушение е привлечен към отговорност и какви са неговите съставомерни елементи от обективна страна. Неясният предмет на доказване възпрепятства и съдебния контрол за законосъобразност на НП, доколкото не се изпълнява изискването на закона за описание на нарушението и обстоятелствата, при които е осъществено. Ето защо изводите на СРС за непълнота в описанието на нарушението са правилни. В административнонаказателното производство е допуснато нарушение на изискванията по чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН. Тези разпоредби са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съдът да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

По тези съображения, като е отменил наказателното постановление, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.01.2021г. по НАХД № 8847/2020г. на СРС, НО, 109-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.